

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 29 de maig del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de 25-5-2017, el Sr. C.G.M. formulava demanda pel procediment de mínima quantia contra la societat A, SLU (en liquidació) i el Sr. M.P.S. sol·licitant es dictés Sentència condemnant-los solidàriament a pagar l'import de 1.120,80.- €, més els interessos legals i la totalitat de les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- El 20-6-2017, la representació processal dels demandats plantejava una excepció peremptòria de manca de legitimació passiva

respecte al Sr. M.P.S. i s'oposava al fons de la demanda, sol·licitant es dictés sentència estimant l'excepció formulada pel que fa al Sr. M.P.S., tot i absolent-lo de la petició formulada contra ell i es condemni a l'agent al pagament de les costes processals ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i procurador i perits intervinents. En relació a la reclamació efectuada a la societat A SLU s'oposava a la demanda en tot allò que no quedés degudament provat en tràmit de proves, sol·licitant que en l'estimació total o parcial de la demanda, no s'imposin les costes processals ocasionades a la societat defenent

III.- El 29-6-2017, la representació processal del demandant s'oposava a l'excepció de manca de legitimació passiva articulada de contrari.

IV.- Una volta practicades les proves proposades per les parts i declarades necessàries i pertinents, en data 20-12-2017 es dictava Sentència amb la següent part decisòria:

“Que estimant substancialment la demanda formulada pel Sr. C.G.M. contra la societat A SLU i el Sr. M.P.S., s'escau condemnar a aquests darrers, de forma solidària, a pagar a la part agent la quantitat total de 1.120,80.- euros juntament amb els interessos legals devengats des de la data de contesta a la demanda, a saber el dia 20 de juny del 2017, així com les costes judicials ocasionades, les quals se cenyiran tanmateix a les taxes judicials”.

V.- Contra l'esmentada Resolució, la representació processal del Sr. M.P.S. interposava recurs d'apel·lació tot i sol·licitant a través de l'escrit de conclusions amb data registre 26-3-2018 es dictés Sentència revocant la primera, estimant l'excepció de manca de legitimació passiva del seu representat, tot i desestimant la demanda al seu respecte i condemnant el demandant al pagament de les costes ocasionades, amb inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador.

VI.- Per escrit de data 13-4-2018, la representació processal del Sr. C.G.M. s'oposa al recurs interposat de contrari interessant la seva íntegre desestimació, amb imposició en costes a la part recurrent, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA

FONAMENTS DE DRET

I.- A través de la demanda articulada, el Sr. C.G.M. persegueix la condemna solidària de la societat A, SLU (en liquidació) i del seu administrador i soci únic, Sr. M.P.S., per l'import corresponent als honoraris del primer per raó de la seva intervenció en el procés de liquidació de la mercantil demandada (1.120,80.- €).

En la contesta a la demanda, els demandats invoquen la manca de legitimació passiva del Sr. M.P.S. interessant la desestimació de les pretensions que al respecte del mateix s'exercitaven. Pel que respectava a la reclamació que s'interposava vers la mercantil demandada es remetia al que pogués resultar del període de proves.

La sentència dictada per l'Hble. Sra. Batlle rebutja l'excepció interposada pels defenents, tot i condemnant de manera solidària la societat A, SLU (en liquidació) i del seu administrador i soci únic, Sr. M.P.S. a concurrència de la suma que en la demanda es reclamava més els interessos legals i les costes judicials quines però es cenyien a les taxes sufragades.

Contra aquesta Resolució s'alça la representació processal del Sr. M.P.S.

II.- Com a primer motiu de greuge, el recurrent discrepa de la Sentència quan rebutja l'excepció de manca de legitimació passiva que

articulava. En aquest sentit avança en essència que la motivació continguda en la mateixa resultava ser inapropiada doncs el fet que el balanç de la societat no preveïés cap mena de partida destinada a satisfer els treballs propis a la seva liquidació no permetia concloure que havia estat el soci únic d'aquesta qui els hauria encarregat personalment. En aquest sentit indicava que quan l'encàrrec de referència va intervenir, la societat no havia encara generat cap mena de deute prop de l'actor de tal manera que aquest no podia figurar en el balanç de la societat. Afegia que el Sr. C.G.M. instava una acció personal contra el Sr. M.P.S. afirmant que aquest era la persona que li havia encarregat la prestació per a la dissolució i liquidació de la societat, però de les actuacions en cap moment s'assolia aquesta conclusió i que en tot cas hauria estat el Sr. P.P.M., administrador mancomanat de la mercantil de referència, qui els podia haver encarregat.

En la demanda, el Sr. C.G.M. articula la seva pretensió contra la mercantil A, SLU (en liquidació) i alhora de manera solidària reclama la condemna del seu soci i administrador únic Sr. M.P.S. Per a justificar aquest procedir indica en el fet segon del seu escrit rector que aquest darrer s'havia compromès personalment a fer-se càrrec dels honoraris d'advocat i de les costes judicials que s'ocasionessin per motiu de la dissolució i extinció de la societat, d'on s'imposen dues conclusions. En primer terme que a ulls del creditor, el deutor primigeni era la mercantil demandada de tal manera que la mateixa continuava sent responsable del pagament dels serveis contractats i és que altrament cap sentit tindria que s'hagués accionat contra ella. En segon lloc i en atenció a la concreta "causa petendi" articulada, la tesi del demandant requereix per al seu triomf, justificar que entre el nou deutor i el creditor intervenia l'acord indicat pel demandant, sense que eventuais altres causes puguin ser examinades sota risc d'incórrer en un supòsit d'incongruència per alteració d'aquesta.

Transposant aquesta consideracions al concret supòsit que s'examina la pretensió del Sr. C.G.M. es recolzaria en la declaració jurada del Sr. P.P.M. que obra en el foli 13. En la part que aquí interessa la mateixa

disposa el següent: “que el Sr. M.P.S., en tant que soci únic de la societat A, SLU es va comprometre amb el lletrat Sr. C.G.M. ha (sic) pagar-li els honoraris d’advocat i les costes judicials que s’ocasionessin per motiu de la dissolució i extinció de la societat A, SL”. En relació a aquesta declaració han de realitzar-se les següents precisions. En primer lloc ha d’observar-se com en el mateix en cap moment s’exposa la font de coneixement dels fets que afirma de tal manera que s’ignora si el mateix esdevé testimoni directe o si pel contrari, de referència limitant-se a reproduir el discurs de tercers. En segon terme s’observa com la declaració realitzada no intervé de manera manuscrita, adoptant una tipologia de lletra idèntica a aquella que el lletrat demandant empra en el seu escrit rector, el que permet qüestionar-ne la seva espontaneïtat i immediatesa. En tot cas no es pot perdre de perspectiva que en l’estat del nostre ordenament processal la declaració escrita de testimonis es troba regulada únicament en l’àmbit de les separacions tant de comú acord com en les contencioses, per a la seva admissió, la Llei exigeix l’acatament de diferents formalismes que aquí tampoc es respecten (cfr. Disposició Addicional Primera de la Llei Qualificada del Matrimoni). Finalment hom no pot obviar que àdhuc de superar-se els obstacles indicats, per la pròpia vocació de la prova indicada aquesta requeria de ser ratificada judicialment sota forma testifical. Aquest procedir implica la seva realització amb respecte al principi del contradictori, d’immediació del Batlle en la seva pràctica el tot sotmetent el testimoni declarant a jurament o promesa de dir la veritat amb recordatori de les conseqüències penals associades al fals testimoni.

En atenció a aquestes mancances, la declaració del Sr. P.P.M. no pot tenir l’eficàcia probatòria pretesa pel demandant de tal manera que per si sola no permet establir l’efectiva concurrència d’aquell negoci que el Sr. C.G.M. avança.

La Sentència dictada considera no obstant que l’existència de l’esmentat pacte s’extreia del fet que el balanç comptable de la societat presentat per a la seva liquidació no contemplava el pagament dels honoraris del demandant, traient d’aquest extrem la conclusió que això

suposava que l'encàrrec hauria estat realitzat per càrrec personal de l'administrador de la societat. No podem compartir aquesta conclusió. En primer lloc ha de remarcar-se com res en autes permet atribuir l'autoria de l'esmentat balanç al Sr. M.P.S., podent aquest haver estat redactat per qualsevol de les altres persones que participaven en el procediment de liquidació: el Sr. P.P.M. o àdhuc el propi lletrat demandant. Tampoc aquells correus electrònics que s'acompanyen per la part permeten confirmar la versió del demandant doncs dels mateixos en cap moment se n'extreu un compromís de pagament per part del Sr. M.P.S.

No pot obviar-se que l'assumpció d'un deute per compte d'un tercer ha de resultar d'actes inequívocs per part d'aquest i en el supòsit examinat no concorre cap mena d'element atribuïble al Sr. M.P.S. que valorat de conformitat amb el paràmetre de la sana crítica permeti considerar que el negoci descrit per l'actor va existir.

En atenció a tot l'exposat, el recurs d'apel·lació interposat haurà de prosperar, havent la Sentència dictada de ser revocada en el sentit que procedirà estimar l'excepció de manca de legitimació passiva del Sr. M.P.S. en relació a la demanda articulada pel Sr. C.G.M., sense que sigui necessari examinar els restants greuges articulats a partir del moment que el principal ha prosperat.

III.- En mèrits del principi del venciment objectiu, les costes d'instància han de ser imposades a la part vençuda, amb exclusió però dels honoraris d'advocat i de procurador per no ser preceptiva la intervenció dels esmentats professionals del Dret en un procediment de mínima quantia (art. 97 de la Llei Qualificada de la Justícia).

En atenció a l'èxit del recurs no ha de fer-se pronunciament en les costes ocasionades en aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. M.P.S., contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 20-12-2017, tot i revocant-la parcialment disposant que ha d'estimar-se l'excepció de manca de legitimació passiva interposada pel recurrent en relació a la demanda del Sr. C.G.M. amb imposició al mateix de les costes ocasionades, exclosos però honoraris d'advocat i de procurador, i per la resta ha de de confirmar-se la Sentència dictada en tots els seus pronunciaments.

No fer especial pronunciament de les costes ocasionades en aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-